

Westminster Abbey ja Big Ben.

Oma matkani: Reppu selässä maailman ympäri osa 8/8: Iso-Britannia ja kotiinpaluu

13.4.2016 14.00

Syyskuussa 2009 Ari Hartikainen nosti rinkan matkatavaroiden kuljetushihnalle Helsinki-Vantaan lentoasemalla. Hän oli päättänyt lähteä katsomaan, miten aurinko kiertää maapallon ympäri. 25 vuotta työelämässä vaativat vastapainoksi erilaista elämää. Hän halusi tietää, mistä muissa kulttuureissa löytyvät itsetunto ja hyvinvointi. Maailmanympärimatka päättyy tähän.

Iso-Britannia maaliskuu 2010

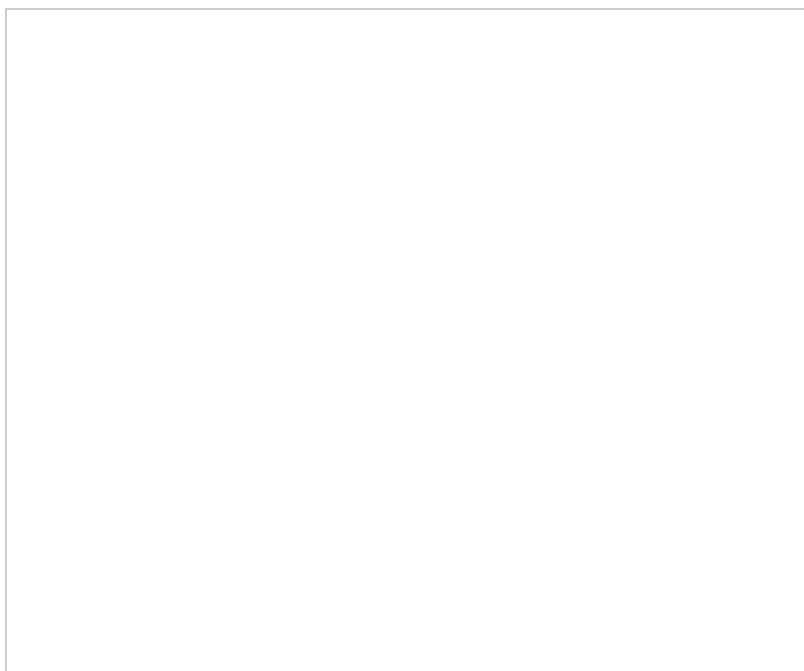
9.3. Pikajuoksua Lontoossa

Laskeutuminen Lontooseen viivästy, kun kone joutui kaartelemaan kiitoratojen yllä lupaa odottelemassa. Siirtyminen Heathrown lentokentältä Waterloo rautatieasemalle ja Walesiin lähtevään junaan meni pikajuoksuksi, mutta jopa matkalippuautomaatti toimi ja aikataulu piti.

10.3. Wales - Gobowen

Vanhalla kaverillani, Davidilla on Gobowenissa Bed and Breakfast -majatalo, jonne pääsin vihdoin käymään. David tuli tutuksi it-työn kautta, mutta kului monta vuotta, että emme tavanneet. Löysimme yhteystietomme uudelleen Facebookin kautta. David työskenteli kymmeniä vuosia it-alalla, kunnes päätti perustaa hotellin synnyinseudulleen. Perhe, hyvinvointi ja pehmeät arvot tuntuivat niin oikeilta, että yritysmuoto muutettiin vielä ihmisläheisemmäksi.

11.3. Nummea ja pubeja

Kävelyretkellä nautimme luonnosta ja pubeista. Kylän kuuluisimmassa pubissa on kuvattu myös **Hugh Grantin** tähdittämä elokuva *Englantilainen, joka nousi kukkulalle, mutta laskeutui vuorelta*. Kylän paras tarinaniskijä Jack saapui joka ilta maatilaltaan parille tuopilliselle muistelemaan kuvaustapahtumia ja kertoilemaan kyläjuoruja. Maailman kuuluisimman pitkän nimen omaavan paikan nimi on *Llanfairpwllgwyngyllgogerychwyrndrobwllllantysiliogogoch*. Suomeksi sana tarkoittaa Pyhän Marian kirkko valkoisen pähkinäpensaan onkalossa lähellä Pyhän Tysilon kirkon nopeaa pyörrettä lähellä punaista luolaa.

Lounaaksi söimme chicken & chips -perinneruokaa.

12.3. Irlanti

Matkasin junalla Holyheadin satamakaupunkiin ja jatkoin sieltä lautalla Dubliniin. Vuokra-auton nokka kääntyi ensiksi Limerickin kaupunkia kohti. Tiet olivat erinomaisessa kunnossa, irlantilaiset ovat osanneet käyttää hyväkseen EU-rahoitusta rakennusprojekteissa. Maistelin matkan varrella tyytyväisenä paikallista virvoitusjuomaa Kilkennyssä. Limerickin kaupungissa on 365 pubia, yksi vuoden jokaiselle päivälle.

15.3. Rauhallinen Belfast

Poliittisen Sin Fein -liikkeen työssijä Belfastissa on nykyään rauhallinen. Elämä sujuu tavalliseen tapaan, vaikka kaduilla kävellään myös luodinreikien täplittämien rakennusten ympärillä. Mielenkiintoista nähtävää on muun muassa Bushmills-viskin valmistus paikallisilla tehtailta.

17.3. Skotlannissa 200 naudan ja 500 lampaan tilalla

Junamatka Castle Douglasiin vei skotlantilaisille karjatiloiille, joita isännöivät Fidzin-vierailulla tutuiksi tulleet reppumatkaajat Robert ja Michael. Parikymppiset kaverit ovat itsenäisiä yrittäjiä ja hoitavat 2-3 työntekijän kanssa lähes 500 hehtaarin karjatiloja. Vanhemmilla on omat tilat samassa kylässä.

18.3. Teholypsyä

Robertin tilalle odoteltiin syntyvän noin 800 karitsaa. Parinsadan lehmän lypsämiseen kuluu yhden henkilön työpäivä. Lehmät marssivat lypsykoneeseen sisään etuovesta, letkut kiinnittyvät automaattisesti utareisiin ja toimituksen jälkeen eläin tallustelee tyytyväisenä takaovesta laiturille.

Molempien emännättömien tilojen isännillä oli haku vireillä. Perinteet ovat vahvoja ja perhe tärkeä, vaikka nykyaika ja teknologia ovat hyvin hallussa.

19.3. Lontoosta kotimatalle

Muutama päivä Piccadilly Ciruksen ja Cityn tuntumassa sekä puistoissa kävellen ja bussilla ajellen.

Suomi maaliskuu 2010

23.3. Pakkanen paukkuu

Viimeinen matkapäivä, perillä Helsinki-Vantaalla kylmää ja lumista. Mukana on tuttu rinkka, yli 10 000 valokuvaa ja vastaus kahteen kysymykseen, jotka syntyivät viime talvena karttojen ja matkaoppaiden äärellä. Ensinnäkin, voiko aikuinen mies lähteä reppu selässä ylittämään kulttuurien ja valtioiden rajoja, etsimään hyvää tapaa elää? Vastaus on kyllä, itse asiassa paremmin nyt kuin 25 työ- ja kasvuvuotta aikaisemmin.

Toiseksi, mikä on hyvä tapa elää? Ota rennommin, jätä harmit eiliseen ja nauti elämästäsi juuri nyt.

Belfastin kaupungintalo.

Limerickin keskustaa.

Maailman pisin aseman nimi Walesissä.

Skotlantilainen herkku haggis.